

Midsummer-Galskab?

Folketingsmand Rasmus Hansen omtaler i denne udenrigspolitiske Oversigt Sanktionernes Virkning i Italien. Det fremgaar af Folkeforbundets sidste Statistik, at de har ramt Italien meget haardt, men alligevel stempler den engelske Finansminister Neville Chamberlain en Fortsættelse af Sanktionerne som „Midsummer-Galskab“

Social-Demokratens Kronik, 17. ds.

Medens der foreligger tæmmelig fyldige Oplysninger om Ministeriet Blums indenrigske Planer, er der endnu ikke Klarhed over dets Udenrigspolitik. Socialdemokratiets principielle Standpunkt er en loyal Folkeforbundspolitik. Det er Tilhænger af Sanktionerne overfor Italien, og det har bekæmpet Lavals og Flandins Udenrigspolitik. Ogsaa det radikale Venstre har tilkendegivet, at det ønsker Folkeforbundet styrket. Men om Herriot, fransk Radikalismes best kendte Politiker, har »Times« meddelt, at han ikke vil være med til en Udenrigspolitik, som fjerner Italien fra Frankrig, og maaske er det dette Synspunkt, som har foranlediget ham til at afslaa Leon Blums Tilbud om Udenrigsministerporteføljen.

Men saa er der Kommunisterne. En endnu ikke bekræftet Meddelelse i »Sunday Times« gaar ud paa, at Sovjet-Rusland nu ønsker Aflysning af Sanktionerne overfor Italien, for derved paany at kunne indlemme Italien i en antitysk Front. Hvis det virkelig forholder sig saaledes, vil det utvivlsomt ogsaa blive bestemmende for de franske Kommunistes Holdning, og den Udenrigspolitik, som Ministeriet Blum maa føre, kan ikke fastsættes af Socialdemokratiet, det bliver Folkefrontens, det bliver den Udenrigspolitik, som det radikale Venstre, Socialdemokratiet og Kommunisterne kan blive enige om, og derfor er det heller ikke en Socialdemokrat, der nu er Frankrigs Udenrigsminister. Det er en radikal Venstremand.

I England er det konservative Ministerium Baldwins Udenrigspolitik, som saa ofte før, omgiver af Taaage, og mange Rygter er i Omløb. Antony Eden talte den 6. Juni i sin Valgkreds, og om den Tale siger »The Economist«, at den blev holdt med to Røster. Den ene gav Udtryk for, hvad der var Anthony Edens personlige Overbevisning, den anden tolkede de officielle Synspunkter, som han — efter Drøftelserne i Kabinetet — var forpligtet overfor som Baldwins Stalsekretær for udenrigske Anliggender.

Med denne Karakteristik siger »The Economist« til Unigheden i Baldwins Kabinet. Det er igen spaltet i to Fløje, maaske i tre, og det antyder, at et Krav fra Anthony Eden om Fortsættelse af Sanktionerne overfor Italien kun har kunnet sanle et Mindretal. En anden Fløj under Finansminister Neville

Chamberlains Forerskab vil have Sanktionerne ophævet; man vil ikke opretholde dem, til Italien staar overfor et finansielt Sammenbrud, skønt den af Folkene Forbund sidst offentliggjorte Statistik viser, at Sanktionerne nu rammer det meget haardt. Baaede Tekstilindustrien og Automobilindustrien i Italien synes at være bragt til en fuldstændig Standsning, og Landets Beholdning af Guld svinder hastigt. Den udgjorde ved Iværksættelsen af Sanktionerne (20. Oktober) 3,936 Millioner Lire, men var allerede 31. December dalet med 25 pCt. Nu anslaas Italiens Beholdning af Guld og udenlandsk Valuta til 1575 Mill. Kr. og vil formentlig — til Dækning af Omkostningerne af nødvendig Import, som under Sanktionerne ikke kan betales med italiensk Eksport — forsvinde ud af Landet med 135 Mill. Kr. om Maanedes.

Hvis Sanktionerne ikke ophæves, skulde der saaledes kun være nogle Maaneder til det Tidspunkt da Sanktionernes Tryk fremkalder kritiske Tilstande i Italien — og maaske saa kritiske Tilstande, at Situationen bliver farlig for Mussolinis Styre.

Men en saadan Udvikling er forrykt i Neville Chamberlains Øjne. Han har i en Tale i Onsdags stemplet en Fortsættelse af Sanktionerne som »Midsummer-Galskab«; vi maa, udtalte han, erkende, at Sanktionspolitikken var en Fejlagelse; lad os derfor bringe Folkeforbundets forpligtelser i Overensstemmelse med Folkeforbundets Evne, og lad Landene søge Sikkerhed gennem regionale Overenskomster.

Folkeforbundets engelske Tilhængere har af denne Tale og af Edens Tale draget den Slutning, at Ministeriet Baldwin har Planer om en Svækkelse af Folkeforbundspagten Sanktionsbestemmelser. Men de har særlig hæftet sig ved Neville Chamberlains Forkærlighed for regionale Overenskomster. Thi ogsaa Edens Tale — i det Afslut, der blev holdt af den officielle Røst — tyder paa, at et Flertal af Ministeriet Baldwins Medlemmer har en Tendens i den Retning. Eden siger:

»Der er visse Omraader, hvor vi i særlig Grad herøres, hvis Freden brydes, og et af disse Omraader er Vesteuropa«. Konklusionen heraf er jo nemlig, at England er særlig interesseret i en Overenskomst om Freden i Vesteuropa. Men det vil jo simpelthen sige, at traditionel

Tak.
Vi bringer herved vor hjerteligste Tak til alle, der paa forskellig Maade glædede os paa vor Guldbryllupsdag.
Thorshavn, den 22. Juni 1936.
Ellen og Mourits Rubeksen.

britisk Politik opretholdes. Det var denne Politik, som drev England ind i Verdenskrigen, da tyske Tropper marcherede ind i Belgien; det var denne Politik, som førte til Locarno-Overenskomsten, kort sagt den Politik, som i Menneskealderne i Nederlandenes Uafhængighed har set en Betingelse for Storbritanniens Sikkerhed.

Ved Locarno-Overenskomsten blev Frankrig og Belgien gjort til Hovedhjørnestenene i dette britiske Sikkerhedssystem ved Kanalen. Men i alle engelske Partier, ikke mindst i den Kreds af Konservative, som skarer sig omkring Anthony Eden, er der Politikere, som anser dette System for altfor snævert i Luftfartens Tidsalder. Ogsaa »The Economist« er af denne Opfattelse og stiller i Numret for den 13. Juni dette Spørgsmaal:

»Mener Mr. Baldwin, at han ved i Stedet for Holland at kæde Frankrig og Belgien som det andet Land, hvis Uafhængighed vi for enhver Pris maa opretholde, har bragt vor Strategi i overensstemmelse med Tidens Krav. Forstaar han ikke, at Erobringen af Luften har bragt Berlin i 4 Timers Flyveafstand (over hollandsk Omraade) fra London, er hele Europa, indbefattet den vestlige Del af Rusland, det mindste Omraade, som vor strategiske Interesse maa omfatte. Forstaar han ikke at Tyskland — hvis det udvides mod Øst og opnaar Herredømmet over hele Østeuropa og Ukraine — da kan mobilisere hele dette vældige Imperiums Luftstyrke paa des Vestgrænse, i to Timers Flyveafstand fra den engelske Kyst«.

Denne Skoles Synspunkt, som »The Economist« saaledes har givet Udtryk, er altsaa dette, at Freden ogsaa for England er et udeligt Problem. Men Neville Chamberlain har en anden Mening, og han synes for Tiden at være en stærk Mand indenfor engelsk Konservatisme. Thi han nævner paany som Englands kommende konservative Førsterminister.

Lilly Andersen vann sigur av Storebælt.

Tey seinastu árinu hefur í Danmark staðið ein kapping í svimjing. Tað gælt einki minni enn at svimja um sundið milli um Sjælland og Fyn — Storebælt.

Í hesum mánaðinum hava roynt ikki minni enn trý konufólk, Asta Wincklers, Else Krag og Lilly Andersen. Tað eydnaðist hesi síðstnevndu at svimja sundið 19. í h. Eina viku framundan royndi hon eisini, men mátti gevast tá henni bert resti að ein km í at vinna upp land.

Fiskiskapstíðindi úr Íslandi.

Kongafiskaveldan.

Ítjor tóku Íslendingar undir við at veiða kongafisk við trol. Tað var ríkisstýrið, sum fekk hesa veiðu í lag.

Í ár hava Íslendingar drivið hesa veiðu í stórum. Vit kunnu sum eitt dømi uppá, hvussu nógv Íslendingar gera við hesa veiðu nevna, at bert í máimánaða hava teir veitt yvir 300.000 kg av kongafiski.

Teir smelta livrina, ið er so sera vitaminrík og harav dýr. Fiskin mala teir til fiskamjøl. Men teir eru nú eisini byrjaðir at fara hann út í »filéum«.

Fyri at skipa driftina hevur hin íslenska stjórnin latið yvir 80.000 kr. í ár.

Frystur fiskur.

Íslendingar hava nú í umbúna at gera stórtak viðvíkjandi útflytan av frystum »filéum« til U. S. A. Til hetta endamáll hevur fiskimálanævndin gjørt stórt lán.

— Hvat gera vit?

Barnet legede paa Skinnerne foran det frembrusende Tog.

Lokomotivføreren sprang ud paa Sporet og rev Barnet væk.

Lokomotivfører Anders Andersen udførte forleden en enestående Redningsdaad. Han frelste en 4-aarig Dreng fra at blive knust under Togets Hjul, men var paa et hængende Haar nær selv blevet dræbt.

Andersen kørte Eftermiddagstoget fra Tønder til Silkeborg, der blev trukket af en af de store D-Maskiner. Mellem Jerndrup og Kliplev bemærkede Lokomotivføreren noget paa Skinnerne. Han saa det først som et mørkt Punkt og antog det for noget Papir, som af Vinden var blæst sammen og havde sat sig fast paa den ene Skinne. Men et Øjeblik efter saa han til sin Skræk, at det var et Barn, der legede paa Skinnerne og ikke gjorde sig nogen Forestilling om den truende Fare.

Med spændte Nerver slog han Vacuum-Bremserne i og gav Kontradamp, men da han, endskønt Maskineriet fungerede upaaklageligt, blev klar over, at Afstanden var for kort til at standse Toget, sprang han i sidste Øjeblik, da Toget endnu »glede« hen ad Skinnerne, ned fra sin Maskine, løb under Anspændelse af de sidste Kræfter ind paa Sporet foran Maskinen og rev Barnet til Side. Et Sekund efter gled den tunge Maskine hen over det Sted, hvor det intetanende Barn legede.

Tíðindi.

Frelsens Hær.

Sondagens Moder:
Kl. 10 1/2: Hellighedsmøde.
Kl. 2: Sondagsskole.
Kl. 8: Frelsensmøde.
Alle er velkomne.

K. F. U. M.

Sommerlejr for Drengene fra 7. til 13. Juli.

Sommerlejr for unge Mænd fra 4. til 10. August.

Begge Lejre i Næs Præstegaard. Børnehaven er åben hver Søndag fra 9 til 12 og 1 til 4.

Skipasmiðjan

Í Tórshavn verður nú til virkulegheit. Tórshavn býráð hevur nú fingið loyvi frá ríkisstýrinum at garantera fyri skipasmiðjuna eitt lán uppá 100.400 kr. Samstundis hevur havnarnevndin fingið loyvi til at seta 20.000 kr. í aksur í skipasmiðjuna. Høvdu teir nú fingið í lag at sett fyrirreikningararbeiðið ágangd nakað skjótt, hevði tað hjálpt væl til at minka um virkisloysið í býnum.

Konsert.

25 svenskir studentasangarar, ið eru á ferð til Íslands, hava konsert í Sjótleikarhúsinum í dag. Tó at tíðirnar eru ringar, og konsertin rímligvis verður fyrirpart á degi, kann tað ætlast, at konsertin verður dugliga vitjað, tí songkórið ber orð fyri at vera frálíka gott.

Svimjing.

Í hesum døgum er útkomin bók »Svimjing«, av Poul E. Petersen. Bókin verður gjøllari ummæld seinni.

„Leivur Øssursson“

er heimkomin við yvir 100 tonsum. Hann hevur verið burturi í 3 vikur.

Á kalvaveiðu undir Føroyum.

Fiskimenn í Miðvági hava stríðst fyrri at fingið meira virki í byggina. Soleiðis royndu teir herfyri at fáa sett upp turkíhús har — men tann fyrítøkan varð køvð. Nú hava nakrir av teim somu fiskimönnum við Sigmund Frederiksen á odda strevast fyrri at fingið ein línubát. Henda fyrítøkan eydnaðist teimum. Gjøgnum fiskaribankan finga teir »Havellen« til keyps. Teir liggja nú á Miðvági og gera línurnar til, og so ein av teim fyrstu døgnum fara teir út á kalvaveiðu undir Føroyum. Hans Hansen, Miðvági, førir bátin.

Sluppin »Kapella«, ið drívur kalvaveiðu undir Føroyar, fekk í hinari vikuni 40 kalvar.